suguseſt kerjajaſt lapseſt õiget inimeſt sai? — Ei, waid ta läheb ihu ja hinge pooleſt rikki ja tarwitab päraſt kümme kord rohkem (ja nüüd ülema kohtu sundimuse waral) walla abi, kui ta lapse põlwes tarwitand oleks ja ta waese hing lonkab kahes mõttes ning see on sinu ja minu süü, et meie teda õigel ajal ei aidanud.

Iseäranis uuemal ajal ajame omad ninad kõrgil kombel kikki ja ütleme: „Meie oleme Eeſtlaſed! — Eeſtlaſed on tublid mehed.“ — Waatame ometi iwa waderi poeg, mis m'e oma tublidusega teeme, või teinud oleme? — Muundel rahwastel ja meie keskis muundel seisustel on omad waeste laste kaswatamise- ja koolitamise-majad ja kannawad oma wana waeste ette hoolt; aga kus on meil seda? — Olgu tänatud, et uuemal ajal ja iseäranis nooremad õpetajad enam waeste eeſt on hoolt kandma hakkanud!

Aga sina, mo kallis Eesti wend ütled: „Kuſt ma selle wõtan, mis ma waestele annan?“ — Waata, see on üsna kerge saada: oma uuum seale anna üks ehk kaks külimittu kartuhlid wähem, seſt miks päraſt peab ta nii wäga raswaseks



nuumatud saama, et sea liha sües sõrmed raswaſt tilguwad (see tilgub ometi maha ja mitte meie kõhtu); seepäraſt anna siis need sea nuumamiseſt järele jäänud 1 ehk 2 külimittu kartuhlid waestele ja ma ütlen, kui meie igaüks niipalju anname ja walla walitsus magasist ka oma jau annab, siis ei saa mitte ükspäinis wana waeste eeſt hoolt kantud, waid waesed lapsed saawad oma kõhu täie ja peale selle wõib õpetaja nende koolitamisegi eeſt hoolt kanda (ja jälle õpetaja, kellel ometi omaſt kohaſt kül tööd on). Ja kui kõigil ülemal nimetud määra ei ole anda, siis andku ta oma „lese-weering.“

Ja kes küsib waldas palju selle järele, kas koolmeistril on ka niipalju, et omaga läbi saab; aga igaüks, kellel suu põigiti nina al on, ütleb: „Mis t'al wiga on? — neljakümne ühe rubla ette maid kääs (aga unustab jälle siin juures ära, et mõisa härra need maad annud) ja wiisteiſt rubla saab ta walla kirjutuseſt, — tohoo! see on kokku wiiskümmend wiis ja wiis wiendikku rubla, mis ta „armu-leiwa-sööja“ weel tahab?“

Jah, raha on ka seegi; aga mõtle, armas wend, koolmeistri pere on aga paljaſt seitse hinge